

இரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் 12வது நினைவு நாள் உரை.

கனக செந்திநாதன் தமிழ் மரபை அடிப்படையாகக்
கொண்ட ஒரு புதிய விமர்சன முறையைத் தொடக்கி
வைத்தாரா?

— ஓர் ஆய்வு

கலாநிதி ஆ. சீவராசா

வெளியீடு :

குறும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை

1989

Faint header text at the top of the page, possibly a title or reference number.

Main body of faint, illegible text, possibly a list or a set of instructions.

A single line of faint text, possibly a signature or a date.

Faint text at the bottom of the page, possibly a footer or a date.

இரகசியமணி கதை செந்திநாதனின் 12 வது

நினைவாஞ்சலி உரை

கதை செந்திநாதன் தமிழ் மரபினை அடிப்படையாகக்

சொண்ட ஒரு புதிய விமர்சன முறையைத்

தொடக்கி வைத்தாரா ?

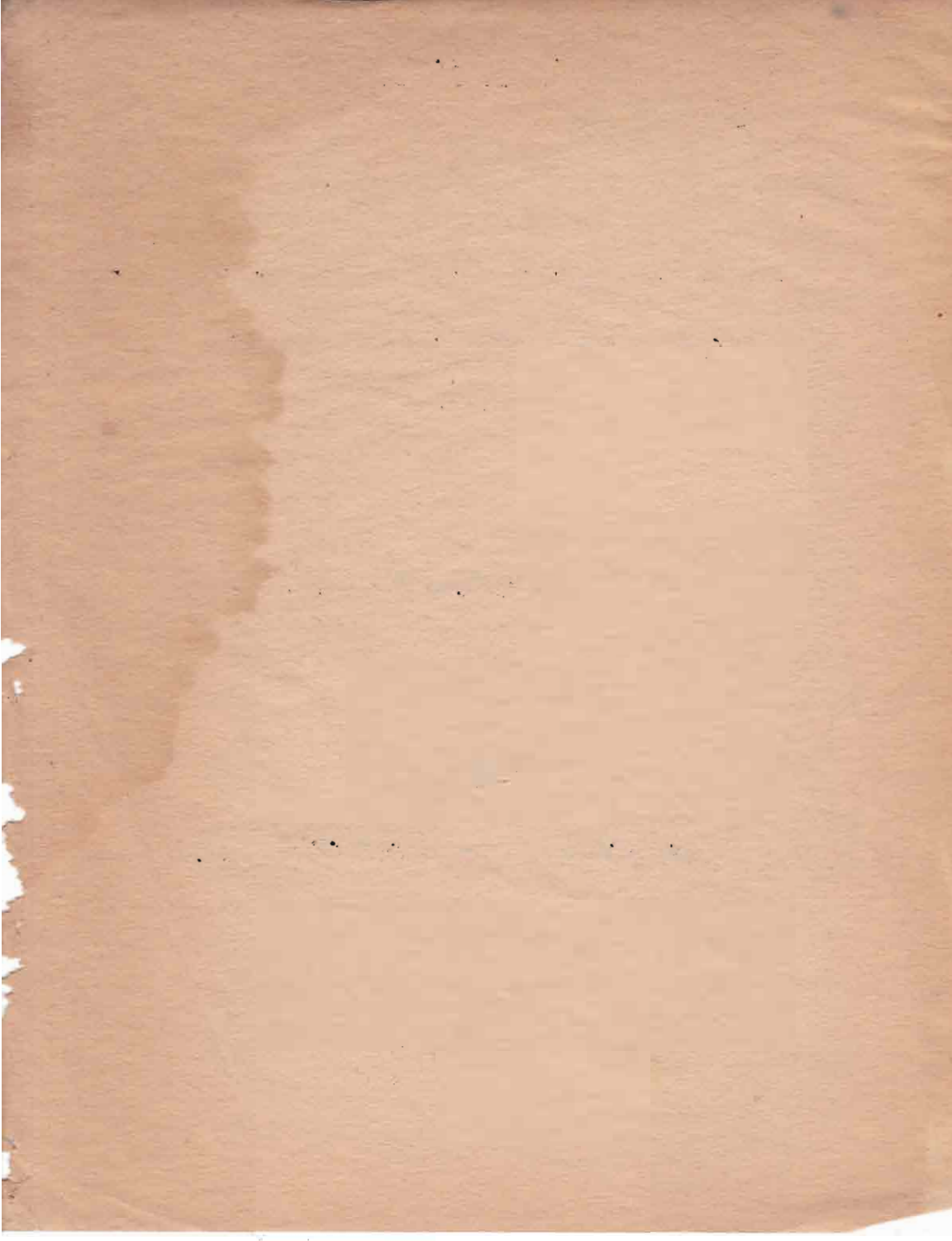
சுலாநிதி. அ. சிவராசா.

வெளியீடு

குரும்பசிடி

-

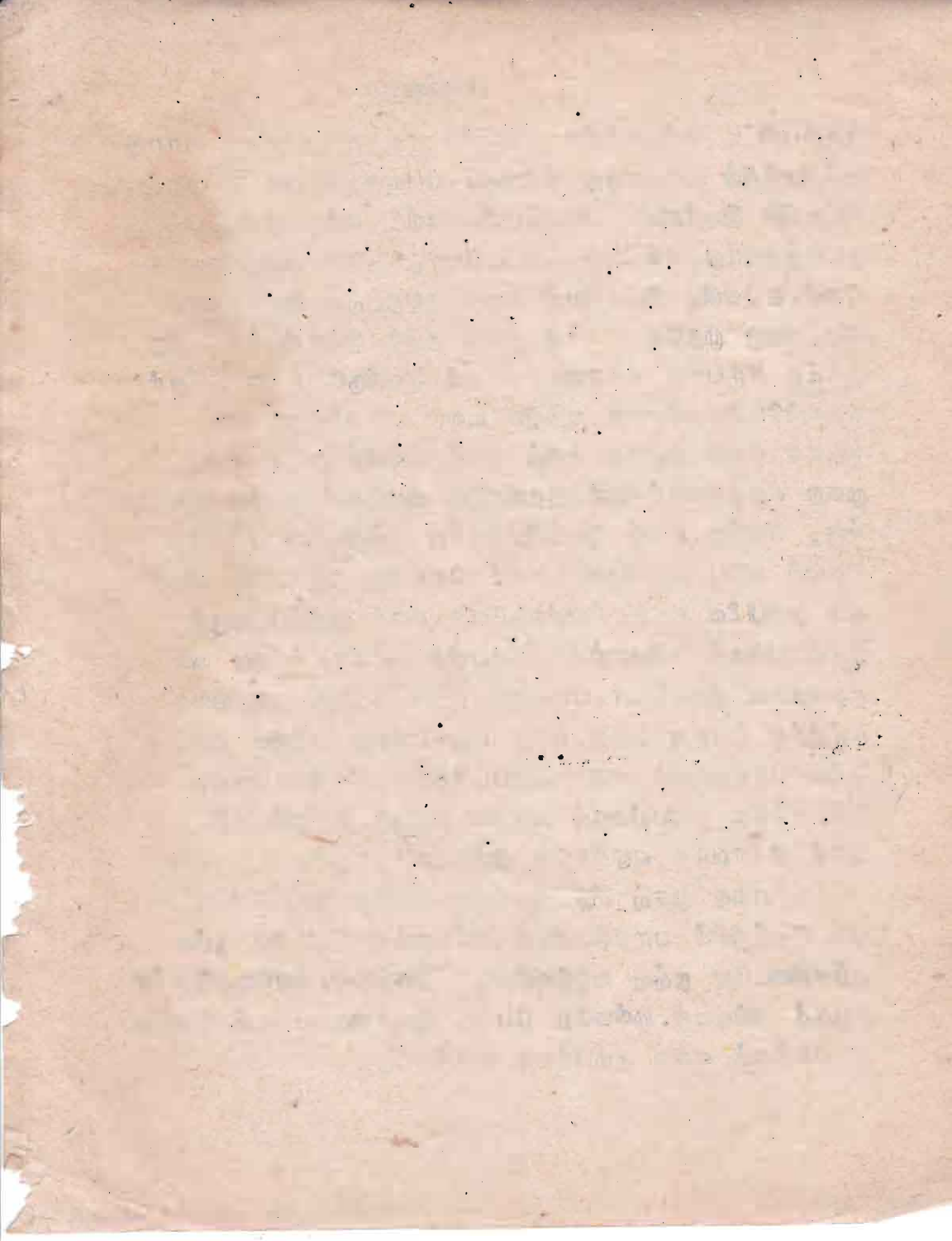
சன்மார்க்க சபை.

எண்ணூறு

குரும்பசி்ட்டி சன்மார்க்க சபையின் 1966ல் அமரர் இராஜ ரத்தினத்தின் முதலாவது நினைவுப் பேருரையினைச் " குரும்ப சி்ட்டியின் இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள்" என்ற தலைப்பில் நடாத்துமாறு என்னைச் சேட்டபோது நான் சிறிது தயங்கி னேன். ஏனெனில் இலக்கியம் எனது துறையல்ல. இருந்தாலும் சிறு வயது முதலே எனக்கு நவீன தமிழ் இலக்கியங்கள் மீது இருந்த ஈடுபாடு சாரணமாக அவ் வேண்டுகோளை ஏற்றுச் சொண்டேன். அவ்வாறு ஆற்றிய உரை பின்னர் ஒரு சிறு நூலாக வெளி வந்தது. அதில் குரும்பசி்ட்டியின் முத்த கலை முறை எழுத்தாளர்களுள் இரசிகமணி அவர்கள் குரும்பசி்ட்டி க்கு, ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றியுள்ள பங்களினை "தமிழ் மரபு அடிப்படையாகச் சொண்டு ஒரு புதிய விமர் சன மரபினை உருவாக்கியமையே" எனக் குறிப்பிட்டிருந் தேன். பின்னர் சன்மார்க்க சபையின் நிர்வாகக் குழு அந் தவரான திரு. பொ. பாலகுமார் அவர்களை ஒரு முறை சந்தித்த போது அந்த மரபு எது என்பது பற்றிய விசா ரனை செய்யவுள்ள எனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன். சன்மார்க்க சபையினரும் அதனை ஒப்புச் சொண்டனர். அதன் விளைவாக எழுத்தகே இந்த ஆய்வாகும்.

எனது முதல் சிறு இலக்கிய நூலான குரும்பசி்ட்டி யின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் என்பதற்கு இலக்கிய ஆர்வ லர்களிடையே நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. அதுவே இதனை எழுதத் தூண்டியது. முன்னரே போல இலக்கிய உலகம் இதனை வரவேற்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

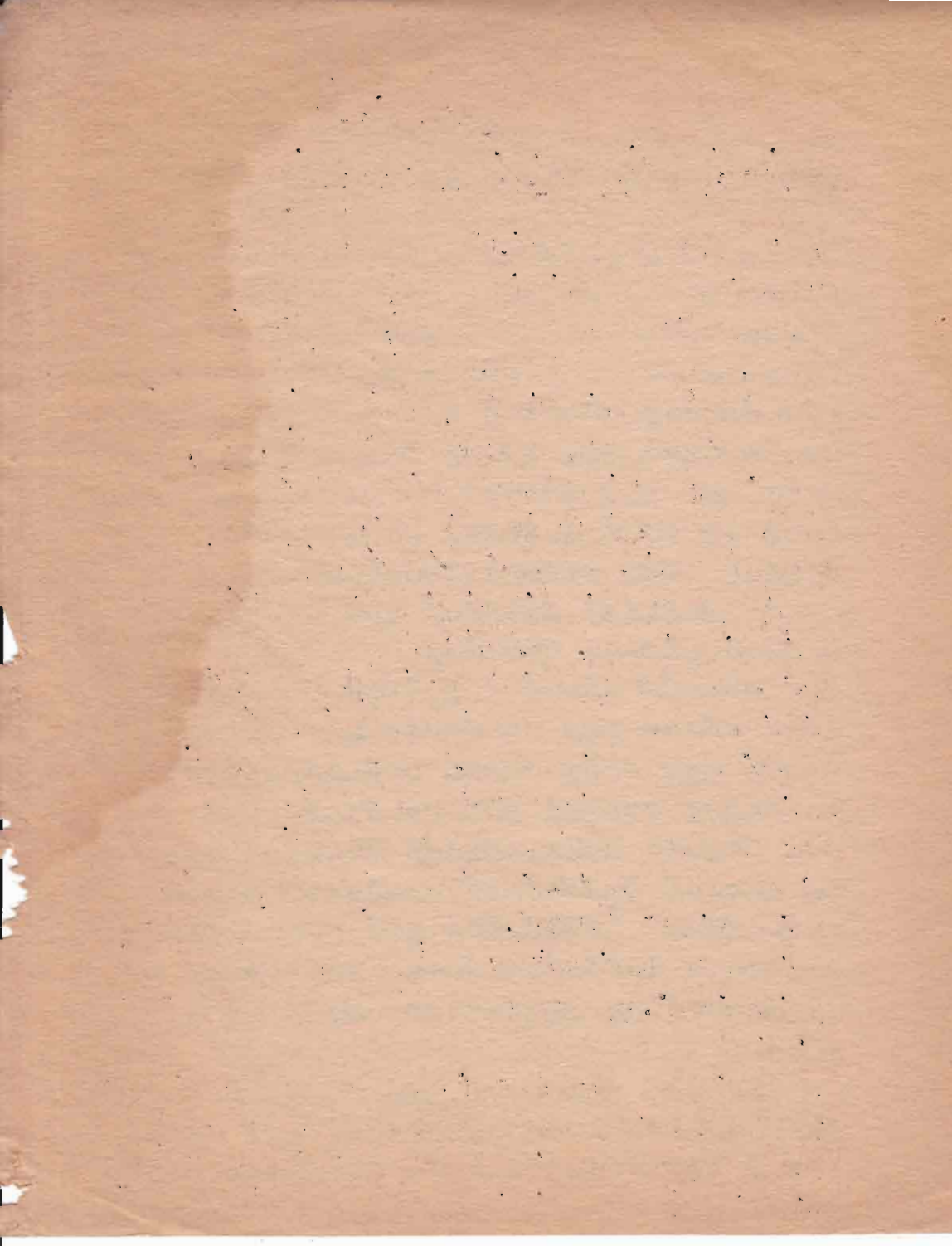
அத்தியாயம் . 1 .

திறமய்வு :: மேற்கு நாட்டுக் கோட்பாடுகள் .

திறமய்வு என்பது இலக்கியங்கள் பற்றிய பகுப்பாய்வு (Analysics) விளக்கம் (Interpretation) மதிப்பீடு (Evaluation) நலம் பாராட்டல் (Appreciation) என்ற நான்கு பண்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. வின்செஸ்டர் என்பார் (எந்தக் கலைப் படைப்பையேனும் அறிவு நிலையில் அனுகி அதன் நலன் பாராட்டலும் அதன் விளைவாக அப் படைப்பின் மதிப்பையும் அது பெறும் இடத்தையும் எடுத்தூரைப்பதே திறமய்வு¹ என்று வரைவிலக்கணப்படுத்தினார். மேற்கொள்ள விளக்கத்தில் வின்செஸ்டர் நலம் பாராட்டலையே முதன்மைப்படுத்தியமை தெரிகின்றது.

ஆபர் குரோம்பி என்பவர் " இலக்கியம் படைக்கும் ஆற்றல் உள்ளவன் தனது படைப்பாற்றலைச் செம்மையான முறையில் அறிவு சான்ற வகையில் பயன்படுத்துவதற்கும், இலக்கியத்தை சுவைக்கும் திறம் படைத்தவன், நன்மை, தீமை பாகுபாடு அறிந்து, அறிவுக்குப் பொருந்தும் வகையில் முறையாக இலக்கியத்தைச் சுவைத்தற்கும் திறமய்வு பயன்படுகின்றது" ² என்றார். இங்கு ஆபர் குரோம்பி திறமய்வு செம்மையான இலக்கியப்படைப்புக்கு உதவும் என்பதை வற்புறுத்தியுள்ளார். ஒரு திறமய்வாளனின் பணியக் கூற வந்த கட்டன்

இத்தகைய திறமய்வாளர், நூலில் உள் குறையாக மறைத்து கிடப்பவைற்றை வெளிப்படையாக்குவர். நூலின் பகுதிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று எங்கனம் தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பதையும், அந் நூலின் முழுமைக்கும் அவை ஆற்றும் பணியினை எடுத்துக்

காட்டுவர். அந் நூலில் சிதறலாக பரவிச் சூடக்கும் பல் வேறு கூறுகளுையும் தொகுத்து, அவற்றின் பண்பு நலன்களை அவற்றின் முலன்களை அடிப்படையாகச் சொண்டு விளங்குவர். . . . அதன் உள்ளடக்கத்தை, உணர்வை, கலை நயத்தை எமக்குக் காட்டுவர். ³

இங்கு கட்சன் விளக்கத்தைத் திறமையையே முன்னித்துவப் படுத்தியுள்ளார்.

1. சமூகவியல் - அனுகு முறை -

ஒன்றோ சொம்ரியின் மாணவனான டெயன் என்பவரே சமூகவியல் அனுகு முறையின் தந்தையெனப் போற்றப்படுகிறார். இவர் தனது ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்று நூலின் முன்னுரையில் இலக்கியப் படைப்பு ஒரு தனி மனிதனது கற்பனையில் மட்டும் விளைவதன்று. சம காலப் பழக்க வழக்கங்களின் கல் வெட்டாக விளங்குவது இலக்கியமாகும். இலக்கியம் ஒரு குறிப்பிட்ட தன்மையுடைய உள்ளத்தின் பதிவேடாகும். என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

" சமுதாயம், நீசழ்காலம், சூழ்நிலை என்னும் முற்றுமீ எல்லா வகையான இலக்கியங்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணங்களாக விளங்குகின்றன. இம் முற்றும் சேர்ந்து உருவாக்குவதே மனக் கட்டமைப்பு ஆகும். இக் கட்டமைப்பே புதிய எண்ணங்களின் தோற்றுவாயாக விளங்குகின்றது. இந்த எண்ணங்களே அவை தோன்றிய நூற்றாண்டை சார்ந்தவையாக விளங்குகின்றன. இவை புசுழ் மிசுக்கையிலும் இலக்கியத்திலும் இடம் பெறுகின்றன. " ⁴ என்பது டெயினின் சொட்பாடாகும்.

இச் சமூகவியல் அனுகு முறை முற்று பிரதான உப அனுகு முறைகளைக் கொண்டதாகவுள்ளது.

1. இலக்கியம் அது எழுந்த காலப்பகுதியின் கண்ணடியாக அமைய வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டை மிக எச்சரிக்கையாகக் கையாளுதல். ஏனெனில் இது எழுத்தாளனுடைய வீரப்பத்தினைப் புறக்கணிக்கின்றது.
2. படைப்பாளியின் சமுதாய சூழ்நிலையினை ஆராய்தல்.
3. "குறிப்பிட்ட இலக்கியப் படைப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயப் பிரிவினரால் எவ்வகையில் வரவேற்கப்பட்டது என்பதனை ஆராய்ந்து கூறுதல்.

ரெய்ந் என்பவர் இப் புதிய கோட்பாட்டினை முன் வைத்த போதிலும் இக் கோட்பாட்டை எவ்வாறு இலக்கிய ஆய்வுக்கு பயன்படுத்தலாம் என்பதைச் காட்டத் தவறியதால் மார்க்ஸிச அனுகு முறையையே சமூகவியல் அறிவியலாளர் பின்பற்ற தக்க அனுகுமுறை என இ. இ. மறைமலை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது அவகாமிக்கத் தக்கதாகும்.

2. உளவியல் அனுகு முறை.

உளவியல் அனுகு முறை ஒரு படைப்பில் அடங்கியிருக்கும் குறியீடுகள் பற்றிய நுட்பமாக ஆராய்ந்து புதிய செய்திகளை புரிந்து கொள்வதற்கு பயன்படுகின்றது. சம கால உளவியல் திறனாய்வு சிக்மன்ட் பிராங்கு அவர்களின் உளவியல் பகுப்பாய்வுக் கோட்பாட்டினையே அடியொற்றி கருவாசவுள்ளன. மனித உள்ளத்தின் அடி மனக் கூறுகளை பற்றியே இவரது கோட்பாடுகள் வலியுறுத்துகின்றன. பிராங்கு கனவு நிலை மனத்துக்கும் அடி மனத்திலுள்ள மனச் செயலுக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகின்றார்.

" மனமறியாத நிலையென்று நாம் அழைப்பது உண்மை "

யிலேயே உள்ளுறைந்து எளிமையாக நனவு நிலைக்குக்
சொண்டு வரச் கூடியதாக விளங்குவதேயாகும். மற்றது
நனவு நிலைக்கு முந்தியது. அடுத்தது அடிநிலை. நம்முடைய
மனப்போச்சில் பெரும்பான்மையானவை மனமறியாத
நிலையில் உள்ளன என்பது பிராந்தின் முதன்மைக் கோட்
பாடாகும். மனிதனது நடத்தைகள் அனைத்தும் பாலுணர்வி
லேயே உந்தப்படுகின்றது. என்பது அவரது இரண்டாவது
கோட்பாடாகும்" 5 இவ் விரண்டாவது கோட்பாட்டை
பலர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

பிராந்தின் மனத்தின் செயல் முறைகளை முற்று
பிரிவாகப் பிரிக்கின்றார். ஊண்டுதல், முனைப்பு அல்லது
தான் என்ற அசங்காரம், மனச்சான்றுத் ஊண்டல்" பகுத்
தறிவுக்கும் விழிப்புணர்ச்சிக்கும் அல்லது எச்சரிக்கை உணர்
ச்சிக்கும் காரணமாக இருக்கின்றது "முனைப்பு" சுட்டுப்
படாத உணர்ச்சிகளுக்கு அடிப்படையாக விளங்குகின்றது".
முனச்சான்று புறவுலகிற்கும் அச உலகிற்கும் இடைப்பட்ட
இடைநிலையாகச் செயற்படுகின்றது. என அவர் விளக்கு
கின்றார்.

இக் கோட்பாடு சற்கால இலக்கியத்தில்
பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திய போதிலும் டெம்மன்ட்
வில்சன், லயனல் டிரிங்லிங், எவ். எல். லூசாஸ் என்ற இலக்
கியத் திறமையாளர்கள் பிராந்தின் கோட்பாடுச் செல்
வாக்குக்கு உட்பட்டவர்களே.

3. வடிவமைப்பியல் - அணுகு முறை

இலக்கியத்துக்கு அப்பாற்பட்ட கையெழுத்துகள் அவசியமேயா
யிலும் இவற்றினை முதன்மையாகக் கொண்டு ஒரு இலக்கி
யத்தைச் சுவைக்கல் இயலாதென்பது இதன் வாதமாகும்.

1930க்கும் 1940க்குமிடையில் அமெரிக்காவில் எழுச்சி பெற்ற இவ் வணிக முறையின் ஆரம்ப கர்த்தாக்கள் யோன் குரோ ரென்ஸ், அலக்டேட், ரெபேட் பென்வாரற், சிளென் புறுச் என் போராவர்." இப் புதிய திறனாய்வாளர்கள்" இலக்கியப் படைப்பில் செறிவும் நுட்பமும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும் எனவும், அதனது நடையும் போக்கும் அந்சதம் சார்ந்தவையாக விளங்குதல் வேண்டும் எனவும் ஒரு படைப்பு அதனை விளக்கிக் கறுதற்குரிய அணைத்துக் கறுகளுக்கும் பெற்றிருக்க வேண்டும்" ⁶ எனவும் தருதினர். மார்க் ஸ்கோரர் என்பவர் "தற்சாலத் திறனாய்வு உள்ளடக்கத்தை மட்டும் பேசுதல் சுலையப் பற்றிப் பேசுவது ஆகாது பட்டறிவைப் பேசுதலேயாகும். உள்ளடக்கத்தின் கட்டமைப்பாசிய இலக்கிய வடிவத்தை, சுலப் படைப்பகைக் சுலப் படைப்பாகவே காண முற்படுதலே திறனாய்வாளரின் கடமையாகும்" ⁷ என்றார். இக் கோட்பாடு தருக்கவியல் முறையினைப் பயன்படுத்தி ஒரு இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சொற்களின் நேர் பொருளிலும் குறிப்பு நிலையிலும் எந்தென்ற பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டறிய வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துவதோடு சொல்லாட்சி, இலக்கிய உத்திகள் என்பனவற்றை பயன்படுத்தி படைப்பாளன் எத்தகைய அனுபவத்தை எடுத்துக் காட்டியுள்ளான் என்பதை அறிவதே முக்கியத்துவப்படுகின்றது. சுருக்கமாக சுல சுலக்காகவே எப்போரின் கோட்பாடாகவே இது சேவையாற்றுகின்றது.

4. - பகுப்பு - முறைத் - திறனாய்வு

திறனாய்வு செய்ய எடுத்துக் கொண்ட முல ஈலே நுனிப் படிப் பதும் அதனைப் பன்னிப் பன்னி ஆரமய்வதும் இன்றியமையாதென வற்புறுத்துவதே பகுப்பு முறைத் திறனாய்வாகும். ஆற அமர நுனிந்து நோக்கும் முறையையே எலியட் போக்ரேர் திறனாய்வு

வின் முதற்படியாக் சுருதினர்"⁸. இதன் முன்னோடியாக எஸீரா பவுண்ட், எலியட் எஃபோர் விளங்கிய போசிலும் றிட்சாட்ஸ் என்ற ஆர்ஸிலேயக் திறனாய்வாளரே இம் முறையைப் பெரிதும் விரும்பியாச்சினார். இம் முறையின் தருக்கரீதியான வெளிப்பாடாயும் முடிவாயும் உருவாகியதே பகுப்பு முறைத் திறனாய்வாகும். மேலும் தர நிர்ணயமும் முச்சியமானதாகும். அதாவது ஒரு இலக்கியப் படைப்பை நுணுகி அலசி ஆராய்கையிலேயே அதன் தரம் தருக்க ரீதியாகவும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியவிதத்திலும் தீர்மானிக்கப்படுதல் சாத்தியமாகும். எனப் பேராசிரியர் கைலாயபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். " சமூக இயங்கியல் நோக்கில் நல்லதையும் பொல்லாததையும் இணம் பிரித்துக் காட்டுவதற்கும் பகுப்பாய்வு உறு துணையாக அமைந்ததெனக் கூறலாம்" ⁹ வேறு பிரித்தறிதலும் முரண்பாடுகள் கண்டறிவதும் இதன் பிரதான பண்புகளாகும்.

5. மார்ச்சியத் திறனாய்வு

சோவியத் இலக்கியத் திறனாய்வாளரான லூசு சார்ச்சி எஃபவரே மார்ச்சிச திறனாய்வின் சிறப்பிணையும் செய் முறையையும் திட்ட வட்டமாக எடுத்து விளக்கியவராவர். அவர் " எணைய இலக்கியத் திறனாய்வுகளினின்றும் மார்ச்சிச திறனாய்வு வேறு படுவதற்கு முதன்மைக் காரணம் - அது சமூகவியல் அடிப்படையில் - மார்ச்சுக்கும் லெனினும் சாட்டிய அறிவியல் சமூகவியல் (Lunarcharsky) அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதேயாகும்" ¹⁰ என்று குறிப்பிட்டார்.

இலக்கியத் திறனாய்வைக் காட்டிலும் சமூகவியல் பகுப்பாய்வுக்கே மார்ச்சிசத் திறனாய்வு முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றது. இலக்கியத்தில் வடிவத்துக்கும் உள்ளடக்கத்துக்கும்

இருக்க வேண்டிய தொடர்பை உடனடிச் சார்ச்சி முற்று வகைப்படுத்தி
திரும்பி அமை

1. உள்ளடக்கம் வெளிப்படையான கொள்கை விளம்பரமாக இருக்கக் கூடாது.
2. புதுமையான உள்ளடக்கம் பழைய வடிவத்திலேயே அமைக்கப்படுவது வரவேற்கக்கூடியதல்ல.
3. வடிவம் புதுமையாக அமைந்து உள்ளடக்கமே இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது.

மேலும் அறர்

வெறும் வார்த்தை அலங்காரங்களால் படைப்பாளி

தன்னை மறைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. வடிவமைப்புச்

சார்பினர் (

) உருவகங்களாலும் உவமை

களாலும், என்னை அணி நலன்களாலும் சம்மை மறைத்துக்

கொள்வதற்கு மட்டுமன்றி தமது உள்ளடக்கத்தையும்

பாழாக்கிவிடுவார்கள்" யதார்த்தத்திலிருந்து சம்மை

ஒளித்துக் கொள்ள விரும்பும் அத்தகைய படைப்பாளி

களின் மனோ நிலையையும் சூழ்நிலையையும் அம்பலப்படுத்த

துவதே மார்க்சிசத் திறமையானவரின் கடமையாகும். 12

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆக மார்க்சிசத் திறமையு முறையிற்

சிறப்பியல்புகள் பின்வருமாறு

1. இலக்கியத்தைப் பகுத்தறிவு முறையில் ஆராய்ந்து அதன் சமூகப் பயன்பாட்டை திட்ட வட்டமாக எடுத்துரைக்கின்றது.
2. படைப்பாளியின் வர்க்கச் சார்பையும் படைக்கப்பட்ட காலத்தின் சமூகச் சூழலையும் விளக்குகின்றது.
3. உளவியல், சமூகவியல், மானிடவியல், வரலாறு, பொருளியல் ஆகியவற்றின் சூழைக் கொண்டு பரந்த இலக்கிய ஆய்வுக்கு வழிவகுக்கின்றது.

கிறஸ்டோபர் காடுவல் என்பவர் குறிப்பிடத்தக்க மார்க்சிச
திறனாய்வாளர் ஆவார். இவர் எழுதிய பொய்மையும் மெய்யை
யும் () என்பது சிறப்பு
யுடைய திறனாய்வு நூலாகும்.

குறிப்புகள்.

1. C.T.Winchester, Principles of Literary Criticism
(New York : The Macmillan Company, 1950) P.1
2. Lascells Abercrombie, Principles of Literary
Criticism.(Bombay: Vira & Company 1966) P.11
3. William Henry Hudson, An Introduction of the
study of Literature (London: George G.Harap&Co
1961.) P.267
4. சி.இ. மறைமலை இலக்கியத் திறனாய்வு ஒர் அறிமுகம்
(சென்னை : நீலமலர் வெளியீட்டகம் 1971) ப. 58-63
5. மேற்படி ப.ப 110 - 111
6. மேற்படி ப.ப 123
7. மேற்படி ப.ப 125
8. க. கைலாசபதி " நவீன இலக்கியத் திறனாய்வில் க.நா.
சு. வீதி பாத்திரம்" மலல்கை நவம்பர் 1973 ப.25
9. சபா. ஜெயராசா, " பேராசிரியர் கைலாசபதியும்
இயங்கியல் விமர்சன நெறியும்" மலல்கை மே 1983
ப.36
10. சி.இ. மறைமலை மேற்படி ப. 72
11. மேற்படி ப.ப 72 - 73
12. மேற்படி ப. 73

அத்தியாயம். 2.

தழிழ் மொழியியல் திறனாய்வும் இலங்கையில் தழிழ்

இலக்கிய விமர்சனமும்.

ஆங்கிலக் கல்வியின் அறிமுகத்தாலும் வளர்ச்சியாலும் தழிழ் மொழியும் தழிழ் மக்களும் பெற்றுக் கொண்ட இலக்கிய வடிவங்களினால் ஒன்று விமர்சனம் என்று கூறுவது தவறாதல்ல. ஆனால் தழிழ் நாட்டில் பாரம்பரியமாக உரையாசிரியர்கள் என்போர் இருந்து வந்துள்ளனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆகவே மிகவும் காலம் தாழ்ந்தே தழிழ்க்கு விமர்சனம் வந்தடைந்தது எனலாம். ஆனால் இலக்கியத் திறனாய்வு முறைகளைத் தழிழர் அறியவேயில்லை. என்று கூறுவது பொருந்தாது என்றும் தமது அனுபவத்துக்கு உதந்த முறையில் பல திறனாய்வு முறைகளை அவர்கள் சுயமாக வந்துள்ளனர் என்றும் பலர் வாதாடுகின்றனர். "பாடலுட் பயின்றவற்றை நாடுவதும், முந்து நல் சண்டு முறைப் பட எண்ணுவதும்" திறனாய்வுக்குரிய முதல்களேயாம்"¹ இவ் வடிகள் தொல் காப்பியத்தில் வருகின்றன. இருந்தும் தழிழிலே தனியான திறனாய்வு மூர்பு தோன்றாததற்கு முதலுலாரின் பேரறிவிற்கு அளிக்கப்பட்ட அளவிறந்த மதிப்பே காரணம் என கலாபரமேஸ்வரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். படைப்பிலக்கியங்களின் சிறந்த பகுதிகளையும் படைப்பாளியினையும் ஆராய்ந்து பாராட்டு முறை திறனாய்வும் ஒரு நலின் பகுதிகளையும் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தும் பாங்கினையும் ஆராய்ந்த பகுப்பு முறைத் திறனாய்வும் தழிழ் உரையாசிரியர்களால் மேற் சொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. "பண்டைத் தழிழ் நூல்களில் காணப்படும் பாயிரங்களையும் பதிகங்களையும் சிறிய அளவிலான திறனாய்வுகள் என்பர்"²

தமிழில் உரை ஊழுவிய ஆசிரியர்களே பண்டைச் சாலத்தில் கிறனாய்வாளர்களாக இருந்தனர். அடியார்க்கு நல்லார், பரிமேழமுசர், நச்சினூர்சினியர் போன்றோர் இத்தகையோரே. இவர்கள் இலக்கியப் பொருள் மரபினை முதல், ஈரு, உரி என முன்றாகப் பிரித்து ஆராய்தமை அவதானிச்சுத் தக்கது.

இந்த நிலை மாறி ஐரோப்பிய அனுகு முறை சார்ந்த "நவீன கிறனாய்வு" சில தசாப்தங்களுக்கு முன்பே தோன்றியது. இதற்கு வழி வகுத்தவர் வ. வே. சு. ஐயர் அவர்களே. இவரது விமர்சன மரபு அழகியல் அடிப்படையில் ரசஞ் பூர்வமானதாகும். கையாபுரிப்பினை அவர்கள் சுவை நுவர்தல், உண்மை அறிதல் என்ற இருண்டு இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விமர்சனங்களைச் செய்தார். டீ. சே.

சிதம்பரநாத முதலியார் ரசனை, ருசி, உணர்ச்சி, பாவம், சுவித்துவம், பேருணர்ச்சி ஆகிய அம்சங்களை அளவு தேகித்தெரிச்சோலாகக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் ஆராச்சியின்றி அபிப்பிராயம். கூறும் இரசனை முறைக்கும் நவீன தமிழ் விமர்சன முறைக்கும் வேறுபாடுள்ளதா என்புத்த எலுக்கு முன்புள்ள விஷயமாகும். ஆதாவது பழைய சதாபிரசங்கமுறையின் வழி வரும் ரசனை முறை கிறனாய்விலிருந்து நவீன இலக்கியத் கிறனாய்வு எவ்வாறு வேறுபடுகிறதுகின்றது என்பதே சேள்வியாகும்.

இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம்.

தமிழ் நாட்டினை விட இலங்கையில் விமர்சனத் துறை முன்னமையில் நிற்கின்ற தென்பதை பலரும் ஏற்றுச் சொள்வர். பின்வருவன இதற்கான காரணங்கள் என பேராசிரியர் கா. சிவகந்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

1. இலக்கியச் சல்விக்கும் ஆராச்சிக்கும் ஆதாரமாக அமையும் விமர்சன ஈல்சளி இலங்கையரால் எழுதப்படுகின்றமை.

2. இலக்கியப் பயில் நிலைப் பின்னி

3. ஆசீக இலக்கிய கர்த்தர் எனத் தம்மைக் கருதிக்
சொண்ட யாவருமே விமர்சனத் துறையிலும் ஈடுபாடு
செலுத்தி வந்தமை. ³

இவ்வாறு இலங்கையில் விமர்சனத் துறையினை வளர்ச்சியடை
வதற்கான அடிப்படை வரலாற்று கல்விச் காரணிகள் பற்றி
ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இலங்கையில் பாரம்
பரிய " சைவத் தமிழ்" அறிஞர்களைப் பொறுத்த வரை
யில் இவர்கள் சைவ சித்தாந்தப் பாரம்பரியத்தில் வரும்
இலக்கியங்களை இனம் கண்டு அறிந்து போற்றுவதிலும், சைவ
சித்தாந்த கலாச்சாரத்தினைப் பேணுவதிலும் அவர்கள் அதிக
சுவனம் செலுத்தி வந்தனர் என்று குறிப்பிட்டார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பாரம்பரியத்தில் சந்த புரா
ணத்துக்கும் பெரிய புராணத்துக்கும் வழங்கப்படும் முச்சியத்
துவம் சிறப்பித்தாரத்துக்கு வழங்கப்படவில்லை. என்று
வாதிடரு^{அதற்கு அவை} "நாஸ்துதி" செய்வதே காரணம் என்கிறார். இத
டைப்படையில் "தமிழகத்து இலக்கியங்களைத் தமதாச்சிக்
சொள்ளும் போது தமது பண்பாட்டுத் தேவைகளுக்கேற்ற
வைகளையும், தமது தனித்துவத்திற்கு உரமுட்டுவனவற்றையுமே
இவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர்" என்றும் இந் நோக்கு
இலக்கிய ஏற்புடமைக்கு அடிப்படையான ஒரு திறனாய்வு
நோக்கினை அத்திவாரமாகக் கொள்கிறது" என்று வாதி
ட்டுள்ளனர்.

இதனையே எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் தமிழ்
மரபு ஒன்றினையே அடிப்படையாகக் கொண்ட விமர்சன
மரபு என்று குறிப்பிட்டார். இந்த மரபு எது என்பது முச்சி
யமானதாகும் அதாவது மேலைத் தேசக் கோட்பாடுகளை
அப்படியே பிரயோசம் செய்யாத இலங்கையின் அனுபவத்துக்
ஏற்ப வளர்த்த ஒரு மரபே அதுவாகும். அதனை முதல் முதல்
நாம் ஆறுமுகநாவலரது விவாதங்களிலேயே காண்கின்றோம்.

நாவலர் இலங்கையில் ஆரம்பித்த இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆர்ச்சிலேய ஆட்சி சாரணமாக ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்கள் சிலவற்றுக்கு எதிரான ஒரு இயக்கமாகும். இவர் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்ததோடு, பண்டைய தமிழ் நூல்களுக்கு உரையெழுதியும் இலக்கிய சேவையாற்றினார். இவ்வாறு இவர் தமிழ் இலக்கியக் கல்வியிலும் இலக்கிய பாரம்பரியத்திலும் இலங்கையின் தனித்துவத்தை உருவாக்க வேண்டும் அதனை சம காலத்தில் பண்டிதமனி கணபதிப்பள்ளி அவர்கள் வளர்ச்சியடையச் செய்தார்.

இலங்கையின் விமர்சனத் துறை வளர்ச்சியடைவதற்கு மறுமலர்ச்சிக்கு குழு இலக்கிய கர்த்தாக்கள், முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்கள், பல்கலைக் கழக வழி வந்த முற்போக்கு விமர்சனர்கள், ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள், கல்வி மாண்புமிகு என்.பொர் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். இவர்களுள் இலக்கிய உரையாசிரியர்களும், ஆசிரிய பரம்பரை முக்கியஸ்தர்களும் இடம் பெறுகின்றனர். சுடைசியாசுக் குறிப்பிட்ட பிரிவினருள் இரசிசமணி சதை செந்திநாதன் அவர்களும் குறிப்பிட்ட கக்கச்சவ ராவர். அவரின் இலக்கிய விமர்சனப் பணியினை பின்வரும் பகுதிகளில் நாம் காண்போம்.

குறிப்பு:

1. சு.சுலா பரமேஸ்வரன் " தமிழ் இலக்கியக் கிறனாய்வு முறை- சில அறிமுகக் குறிப்புகள் " பக் 263
2. மேற்படி பக் 267
3. சார்த்திகேசு சிவத்தம்பி " ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம் " (செனீனை. தமிழ் புத்தகாலயம் 1978) பக் 129.

அத்தியாயம் 3.

கதை செந்திநாதனும் விமர்சனமும்.

வெண் சங்கு என்ற தனது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு எழுதிய முகவுரையில் கதை செந்திநாதன் அவர்கள் " ஈழத்தில் விமர்சனத் துறையில் ஓரளவு பணியாற்றிய நான், இக்கதைத் தொகுதியை வெளியிடுவதற்கு , விமர்சனத்துறையில் உள்ளோர் ஆச்சு இலட்சியத் துறைக்கும் தம்மால் இயக்கிய பணியைச் செய்தல் வேண்டும் என்ற மன விருப்பமும் ஒரு காரணமாகும்" ¹ என்று குறிப்பிட்டமை கவனிக்கத் தக்கதாகும். மேற் குறிப்பிட்ட கூற்றிலுடாக செந்திநாதன் அவர்கள் தான் ஒரு விமர்சகர் என உரிமை சொண்டாடுகிறார்.

இக் தொகுதிக்கு முகட்டு எழுதிய எஸ். பொன்னுத்துரை இரசிசமணி அவர்கள் " எதிலும் பழமையையும் பழமையின் தய்மை நிலையினையும் பாதுகாக்க முந்துபவர்" பழுத்த அனுபவத்தின் தளத்திலே நின்று, பண்பான முறையில் இலட்சிய விமர்சனம் செய்கிறார். விமர்சனம் என்று வந்து விட்டால் ஒரு இலட்சியப் படைப்புத் தோன்றிய காலம், அந்தச் சாலத்துக்குரிய அரசியல், பொருளாதார சமுதாய படைப்புலும் ஆசியன பற்றியும் முழுமையாக விசாரனை செய்பவர்" ² என்று எழுதியுள்ளமை கூர்ந்து நோக்கத் தக்கதாகும். ஈழத்துச் சிறுகதை அல்லது புனை கதை ஆசிரியர்களுள் தலை சிறந்தவர் என மதிக்கப்படும் எஸ். பொ. அவர்கள் செந்திநாதன் அவர்கள் ஒரு இலட்சிய விமர்சகரே என்று உறுதிப்படுத்துவதோடு மட்டும் நின்று விடாமல் விமர்சனம் என்று வந்து விட்டால் செந்திநாதன் அவர்கள் ஒரு படைப்பினை முழுமையாக விசாரனை செய்ய வல்லவர் என்றும்

சொன்னைமை பிரதானமானதாகும்.

செந்சிநாதன் அவர்களுக்கு ஒரு படைப்பினை வேறு இலக்கியப் படைப்புசூட்டுள் ஒப்பிட்டு அது எவ்வாறு உயர்ந்தது அல்லது காழ்ந்தது என்னு சாட்டும் வல்லமை இருந்தது. மேலும் "மேனாட்டு விமர்சனர் சிலர் சாட்டும் போலி மதிப்பீடுகளை உரைசல்லாரசு சொள்ளாமல், தமிழ் மரபு ஒன்றினையே இவர் விமர்சன உரை சல்லாரசு சொண்டுள்ளார். . . . " ³ என்று என். பொ. அவர்கள் கூட்டிச் சாட்டியமை முக்கியமானதாகும். செந்சிநாதன் அக்காலைய சூழி தமிழ் மரபு ஒன்றினை விமர்சன உரைசல்லாரசு சொண்டிருந்தால் அந்த மரபு எது என்ற கேள்வி எழுசின்றது. அந்த மரபு எது என்பது பற்றி அந்நகற்கு நாம் முசலில் செந்சிநாதன் அவர்களின் எழுத்துக்களையே நாட வேண்டியுள்ளது. வெண் சங்கு என்ற சிறுகதைச் சொகுசுக்கு அவர் எழுதிய முத்துகரையில்" பழைய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாச சாரம் இப் புதிய சிறு கதைகளுக்கு வலுவான பகைப் புலமாக அமைந்சிருக்கின்றது" என்றார். ஆசுவே செந்சிநாதன் எடுத்தாண்ட மரபு ஆறுமுசநாவலர் வழி வந்த தமிழ் மரபு என்பது புலகுசின் றது. செந்சிநாதன் அவர்களுடைய வாழ்ச்சுக்கைப் பின்னனி ஆசிரிய பயிற்சிச் சுவாசாலைச் சூழ்நிலை அவர் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கம், குரும்பகட்டி ஊரின் கைவ சமய சூழ்நிலை என்பனவே செந்சிநாதனை இவ்வாறு உருவாக்கியதென்பதும் தெரிகின்றது. ஆறுமுசநாவலர் வளர்ச்சு தமிழ் மரபு புரான படதைத் தமிழ் மரபாகும். " கணலத்துக்கும் விடைய குண பாவத்திற்கும் ஏற்ப, எச் சுகமில்லின் எவ்ராசுத்தில வாகிச்சுப்படுசின்றதோ, அச் சுகமில்லின் அவ் ராசுத்திலையே பொருள் சொல்ல வேண்டும் " ⁵ என்பது, நாவலர் எழுதிய சில புரான படன விதி. இவ் விதி விசுசு செந்சிநாதன் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. அந்த மரபு பின்வருமாறு,

1. வளர்ச்சிவர்களுக்கு பாடம் செல்லுதல், சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் புத்தகங்கள் எழுதுதல், பிரசங்கம் செய்தல். "சுப்பிரபோதம் வச்சிரதாண்டசம்" என்பதே இந்த மரபு உருவாக்கிய முக்கியமான விமர்சன நூலாகும். இது சிறிந்தவ துசன பரிசசிப்பினை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. இதன் ஆசிரியர் முத்துக்குமார சுவிராயர்ஆகும். நாவலரின் விமர்சன மரபு அவர் எழுதிய "போலியருட்பா மறுப்பு" என்ற நூலுடாக வெளிப்பட்டது.

இந்த மரபின் வழி வந்த பண்டிதமணி அவர்கள் "புராணச் சதைகளைப் படித்து நாயன்மார்களின் மனநிலையையும் குண விசேடங்களையும் கண்டு பிடித்து, அவைகளைப் பற்றி பல ஆராச்சிச் சுட்டுரைகளை வெளியிட்டு ஒரு தமிழ் மரபினை உருவாக்கியவர்". பண்டிதமணியின் மரபிலே வந்தவர்கள்தான் செந்திநாதன் அவர்கள். அவர் பின்பற்றிய மரபு அதுவேயாகும். அதே வேளை நவீன விமர்சன முறைகளை அவர் தெரிந்து வைத்திருந்தார் என்பதும் தெரிவிக்கிறது. அதுகளைக் காணு முன்பு விமர்சனம் பற்றிய செந்திநாதனின் கருத்துக்களை இங்கு காண்போம். அவர் எழுதி 1964ல் வெளியிட்ட ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற நூலில் "சுட்டுரைகளுள் விமர்சனங்களும்" என்ற பகுதியிலே புதிய விமர்சகர்கள் பழையவர்கள் இரகசிய சுட்டுரைகளையே எழுதி வந்தவர்கள். அவர்களுக்கு இலக்கிய விமர்சனத்தின் இலக்கணம் தெரியாது. ஆங்கிலம் கற்றுத்தான் தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம் செய்தல் வேண்டும்⁶ என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பாசகங்கள் செய்து வருகிறார்களென்பதை அவர்கள் உணரத் தவறுகிறார்கள். எனக் குறிப்பிட்டு மேலும் இப்புதிய விமர்சகர்கள் வ.வே.சு. ஐயருடன் தான் விமர்சனம் தமிழில் இறங்குமதி செய்யப்பட்டது என்ற நிலைப்

பாட்டினை எடுத்துள்ளார்கள் அது சவறானது எனத் தொண்டார். மேலும் அவர் " நமது இலட்சிய இரசனையும், அதன் மசிப்பீடும் நமது மண்ணிலேயும், சமீபர் நெஞ்சங்களிலேயும் வேருன்றிய மரபிலே நிர்ணயிச்சப்பட்டுள்ளன" என்று குறிப்பிட்டமை அவதானிச்சு சச்சாகும். இதுவே சன செந்சிநாதன் அடிப்படையாகச் சிவ தொண்ட சமீப மரபாகும். மேலும் அவர் "மேலூர் விமர்சன படிசல் தொண்டு நம் நாட்டு நலனை எடைசாலும் விமர்சகர்கள் பற்றி எங்கு எவ்வச அச்சறையுமில்லை" என்பதன் மூலம் மேலநாட்டு விமர்சனச் சோட்பாடுகளை உத்திகளை ஏற்கவில்லை என்பது தெரிசின்றது. ஆனால் அதே வேளையில் " இலட்சிய விமர்சனம் என்பது வேறு, இரசனை என்பது வேறு என்பதை நாம் மதிச்சவில்லை" என்பும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது 1964ல் விமர்சனம் பற்றி அவரது சருத்தாசவிருந்தது. ஆனால் திரு. எஸ். பொ. எழுதிய "வீ" என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரையில் அவரது விமர்சன நிலைப்பாடு இரசனை முறையிலிருந்து முதிர்ச்சியடைந்தமை தெரிசின்றது.

உதாரணமாக திரு. எஸ். பொன்னுத்துரையில் "வீ" என்ற நூலுக்கு செந்சிநாதன் வழங்கிய முன்னுரையில் அந் நூலை "ஆற அழர ஒரு முறையல்ல, பல முறை வாசித்து முடிக்கேன்" என்று எழுதியதன் மூலம் நவீன விமர்சகர்கள் செய்ய வேண்டிய முதல் கடமையான விமர்சனத்துக்கு எடுத்துச் தொண்ட நூலை நுனிப்படிப்பதும் அசனைப் பண்ணிப் பண்ணி ஆராய்வதும் செந்சிநாதன் அவர்கள் செய்யசின் மூலம் அவர் பகுப்பு முறைச் சிறனாய்வினை சையாண்டார் என்பது புலனாசின்றது. தொடர்ந்து ஒரு நவீன விமர்சகருச்சுறிய பாணியில் படைப்பாளியின் மொழி நடை பற்றிய ஆய்வில் இறாச்சி எஸ். பொ.வுக்கு முன்னால் "சமீபச் சொற்கள் எவ்வாறு சைகட்டிச் சேவசுஞ் செய்யசின்றன" என்பதை விளச்சிவர். மேலும் பகுப்பு முறை சிறனாய்வு முறையில்

எஸ். பொ. வீஸ் சொகுதியில் அமைந்துள்ள சுகைகளுள் நான் சினை அதாவது வேலி, ஈரா, விலை, மனு என்பவற்றை ஒன்று சேர வைத்துப் பார்ச்சிறார். இவற்றிடையே அவர் அவதானித்த பொதுப் பண்பு இந் நான்கும் இலங்கையில் வெவ் வேறு பகுதிகளில் வாழும் வெவ் வேறு மக்கள் கையாளும் பழகு தமிழில் எழுதப்பட்டமையாகும். அதோடு நெறி தவறிய பாலுணர்ச்சிதான் இந் நான்கு சுகைகளிலும் ஊடுருவி நிற்கும் சரடு என்பதையும் காட்டினார்.

சுவை (இஸ்லாம்) சுகை (சைவம்) வீடு (பௌத்தம்) முள் (கிறிஸ்தவம்) ஆசிய மற்ற நான்கு சுகைகளையும் ஒரே சேர நோச்சினார். சமயச் சார்பிலும் தொனிப் பொருளிலும் இவை நான்கும் ஒச்சிருந்தமையாற்றான் இவற்றை அவர் ஒப்பு நோச்சினார் போலும். தேர் என்ற சுகையைத் தனியாக எடுத்த விமர்சித்த போது "பென்னைப் பெரிய புகா விலே வர்ணச் சுவைகளை அஞ்சயமாக அள்ளி எறிந்து ஒலியம் தீட்டும் வல்லாளனைப் போல இச் சுகையை "எஸ். பொ" சித்தகரித்துள்ளார்" ¹ என்று விமர்சித்துள்ளார். சனை என்ற சுகை அதன் வசன நடையைப் பொறுத்து சிறப்புப் பெற "அணி" என்ற சுகையில் "எஸ். பொ" வின் சுகை சொல்லும் உபாய முறை புகிசாச அமைந்துள்ளது என்பதையும் அதே வேளையில் "நெறி" என்ற சுகை தனித் தமிழிலும், உரையாசிரியர் நடையிலும் அமைந்துள்ளதாகச் காட்டினார். ஆகவே செந்திநாதன் அவர்கள் தமிழ் மரபு ஒன்றினை உரைசுல்லாக கொண்டிருந்தபோதும் நவீன விமர்சனைச் சோட்பாடுகளை இ அறிஞ்சிருந்தார். என்பது தெரிசின்றது. ஏனெனில் பகுப்பாய்வு விமர்சனைக்கு சில சிறப்பியல்புகள் உள. அவை

1. விமர்சனம் தர்ச்ச ரீதியில் அமைதல்.
2. தர நிர்ணயம் செய்கல்.
3. படைப்பை நுணுசி அலசி ஆராய்வது

இவை அனைத்தும் செந்நிநாதன் கையாண்டே" எஸ். பொ" வின் சிறுகதையை விமர்சித்துள்ளமை தெரிவிக்கிறது. ஆகவே சனக செந்நிநாதன் வெறும் இரசிசுராசு அல்லது புராணத்துக்கு பயன் சொல்லுக் அல்லது சுகாபிரசங்கம் செய்யும் நிலையிலிருந்து முதிர்ச்சி பெற்று நவீன விமர்சனச் சோட்பாடுகளை உள் வாங்கி ஒரு விமர்சகராசு ஒரு சட்டத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளார். இது 1969இல் ஏ. ரி. பொன்னுக்குரையின் நாடசம் என்ற நூலுக்கு ஏழுதர ஆய்வுகரையில் மேலும் வெளிப்பட்டது. "ஒரே ஒரு முறை சிறை விலகும் காட்சியோடு தொடங்கி அரை மணித்தியாலமோ முச்சால் மணித்தியாலமோ ஒரு சிறிய சருப் பொருளை மையமாசு வைத்து ஒரு சளத்தில் நடைபெறும் நாடசம் ஒற்றை யங்க நாடசம் எனலாம்" ¹¹ என ஒற்றையங்க நாடசத்தை வரைவு இலக்கணப்படுத்தி விட்டு அதைப் பிரகி பரிக்கும் வண்ணமே ஏ. ரீ. பொன்னுக்குரையின் "நாடசம்" எஃபது எழுதப்பட்டது எனச் சாட்டினார். ஒரு சிறந்த விமர்சகனுக்குரிய பாணியில் இந் நூலின் மொழி நடையை பற்றியும் செந்நிநாதன் அவர்கள் விமர்சித்துள்ளார்.

ஆனால் சிறுவாத படலை என்னும் தலைப்பில் அவர் 1972ல் வெளியிட்ட நாவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் பாடல்கள் பற்றிய விமர்சனத்திலே அவர் ஒரு நவீன விமர்சகராசு வெளிப்படுத்துகின்றார். இவ்வாறு நவீன விமர்சகசுராசு வெளிப்படுத்துகையிலே சமீழ் மரபினை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு துதிய விமர்சன நெறியினைச் சாட்டி நிற்பது தெரிவிக்கிறது. அப் புதிய நெறி எது? அது ஒரு நண்பனும் சானும் உரையாடுவது போல விமர்சனத்தை ஆரம்பிக்கது. சோமசுந்தரப் புலவரின் சிறப்பினை அறியாத ஒருவரோடு பேசி அவரின் சிறமையை உரை வைப்பது சமீழ் விமர்சனக்குக்குப் புசிசாகும். மேலும் இந் நூலில்" எந்தப் புலவனையும்

அவர் வாம்நீசு சாலம். அவர் முன்னேர் சென்ற பாகத
என்பவை உருவாச்சுகின்றது என்பது உண்மை" ¹² என்றதன்
முலம் செந்திநாதன் ஒரு ஆச்சீகதை விமர்சிக்கும் அது
எழுந்த காலப் பகுதியை ஆராய்சிறார். பின்னர் அவர்
கவிஞரின் கவித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். உதாரணமாக
புலவர்" வெவ்வேறு நயத்துடன் பாடும்போது மசாவலி
கங்கையையும், மாணிச்சு கங்கையையும் நமது கீரிமலை
யையும் புனிதமும் அழகும் பொலிய நம் முன் காட்சி
தருகின்றன" ¹³ என்கிறார். அதனை அடுத்துப் புலவரின் கற்
பனை வளத்தை எடுத்துச் காட்டுகின்றார். பின்னர் புல
வரின் வசன நடையை ஆராய்சிறார். அத்தோடு உவமை
நயத்தையும் விண்டு வைக்கிறார். இவ்வாறு திறவாத படலை
யில் ஒரு நவீன விமர்சகராகவும், தமிழ் மரபு ஒட்டிய
புதிய விமர்சன நெறியையும் ஒன்று சேரச்செய்துள்ளார்.
ஆனால் பொ. சிருஸ்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்ட
து போல" கவிஞரின் பாடங்களை ஒருங்கு சேர்த்து
மாலே போலதொகுத்து விமர்சனத்துறைக்கே புதி
தான திறவாத படலை" ¹⁴ ஒன்றைத் திறந்திருக்கிறார்.
என்பதை ஏற்சத்தான் வேண்டும்தீ

குறிப்பு.

1. கனக செந்திநாதன் வெண்சங்கு
(யாழ்ப்பாணம் யாழ் இலக்கிய வட்ட வெளியீடு)
பக். 5.
2. மேற்படி பக். 2
3. மேற்படி பக். 3
4. மேற்படி பக். 11.
6. கனக செந்திநாதன் ஈமத்து இலக்கிய வளர்ச்சி
(சொழும்பு அரசு வெளியீடு 1964) பக் 121

7. மேற்படி பக். 122
8. மேற்படி பக். 123.
9. மேற்படி பக் 123
10. எஸ். பொன்னுத்தூரை "வீ" (சொழும்பு அரசு வெளியீடு)
பக். 7.
11. ஏ. ரீ. போலுத்தூரை "நாடகம்" (யாழ்ப்பாணம்
இலக்கிய வட்டம் 1969) பக். x;
12. ஈசை செந்திரநாதன் திறவாத படலை
யாழ் இலக்கிய வட்டம் 1972) பக். 4.
13. மேற்படி பக். 9.
14. மேற்படி பக். x;

அத்தியாயம். 4.

சனச செந்தி நாநன் ஒரு விமர்ச்சரா?

இரசிகமணி சனச செந்திநாநன். ஒரு விமர்ச்சரா? என்ற கேள்விக்கு விடை காண வேண்டுமாயின் முதலில் விமர்ச்சரர் என்பவர் யார்? என்பதற்கு விடை காணதல் வேண்டும். இக் கட்டுரையில் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போன்று ஒரு கிறமிய்வாளன் நலில் உள்ளுறையாக மறைந்து கிடைப்பன வற்றை வெளிப்பகையாச்ச வேண்டும். ஈலின் பகுதிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று எங்கனம் தொடர்பு சொண்டுள்ளது என்பதையும் அந் நலின் பண்பு நலன்களை விளக்க வேண்டும். சுருக்கமாக அகல் உள்ளடக்கத்தை, உணர்வை, ஈலை நயத்தை எமக்குக் காட்ட வேண்டும். அந்த வகையில் சனச செந்திநாநனை ஒரு விமர்ச்சராசவே சொள்ள வேண்டும். ஆல் எமது கேள்வி அவர் தமிழ் மரபு ஒன்றினை உரைகல்லாசக் சொண்டிருக்காரா? என்பதாகும். இக் கட்டுரையில் நாண்காம் பகுதியில் அக் தமிழ் மரபு எது என்பதைக் கண்டோம். அது ஆறுமுசு நாவலர் ஆரம்பித்து வைத்த ஒரு மரவாகும். அது புராண படனத் தமிழ் மரபாகும். நாவலரின் விமர்சன மரபு அவர் எழுதிய "போலியருட்பா மறுப்பு" என்ற நலிலே காணக் கிடக்கின்றது. இதை வளர்த்தவர்கள் பலர் அதில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை முக்கியமானவராவர். இந்த மரபினைத் தெரிந்து வைத்த இரசிகமணி அவர்கள் தனின் விமர்சன அனுகுமுறை பரிச்சயங்களுக்கு முற்பட்டார். அதன் பயனாக உருவானதே அவரது விமர்சன முறையாகும். உதாரணமாக அழகவல்லி என்ற நலை அறிஞசுக் செய்து வைத்த போது,

பச்சைப்படியான யாழ்ப்பாண வாழ்ச்சுக்கையையும் சில ஆசாரங்கனையும் செட்டத்

செளிவாக எடுத்துக் கூறும் இந் நாவலை
 போலவே ஒரு நாவலை நான் கண்ட
 சிலவே..... இந் நாவலின் வசன நடை
 யாழ்ப்பாணத்துக்குரிய இயல்பான சிராமா
 ந்சிரமான மொழியாகும். இந்து சாதன
 மா. வே. சிருஞானசம்பந்தரது நடைகையப்
 போல பழமொழி மிகுதியாகக் கையாண்டு
 இந் நாவலை ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார்

சனச செந்திரநாதன் தமிழ் மரபு ஒன்றினை உரை சல்லாகக்
 கொண்டுகான் தனது விமர்சனங்களைச் செய்தார் என்பதை
 நிறுவுவதற்கு முன்பு ஈழத்தின் மற்றைய இலக்கிய கர்த்தாக்கள்
 இவரை என்ன மதிப்பீடு செய்துள்ளனர் என்பதை முதலில் காண்
 போம். மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் "சில
 விவசாயர்களில் அவர் கருத்துக்கள் எனது கருத்துக்களுக்குமிட
 நேர் முரணாகாக்கக் கூட இருக்கும் ஆனால் அவரது இலக்கிய
 ஆத்ம சக்தியை நான் எந்தக் காலத்திலும் சந்தேகிக்கவல்லா
 கலாபரமேஸ்வரன் அவர்களோ பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

இலக்கியத் திறமையுடன் கூறையில் செந்திர நாதன்
 பணி அத்துனை விரந்துரைக்கக் கூடியதல்ல. எனிலும்
 அவரது சுவை, நுட்ப முறை பலரின் பாராட்ட
 லைப் பெற்றதொன்றாகும். பழைய இலக்கிய உரை
 யாசிரியர்கள் மரபிலானதும், இரசனை முறையி
 லானதுமான சிறமையுடன் கொண்டவரும், மேற்கத்திய

விமர்சன முறையினை அறவே வெறுத்தவருமான" 3
 மேற் சொள்ள சலா பரமேஸ்வரனின் கூற்றிலே மேற்கத்திய
 விமர்சன முறையினை அறவே செந்திரநாதன் வெறுத்தார் என
 பதற்கு எச்சகைய ஆகாரமுமில்லை. ஆனால் சனச செந்திர
 நாதனின் இலக்கியப் பணியை விரிவாக மதிப்பீடு செய்கவ
 ரான சிரு. மு. ச. நாயக்கன் அவர்கள் தனது ஏழாண்டு

இலக்கிய வளர்ச்சி" என்ற நல்ல கதை செந்திநாதன் பல் குறைகள் இருக்கலாம். ஆனால் போற்றிக் காப்பாற்றுவதற்கும் அந்தப் பெயரில் நிறைவுகள் இல்லாமல் இல்லை. நம் இலக்கியத்தில் அச்சுறை உள்ள எவரும் அதைத் துரப்பிரயோகம் செய்யச் கூடாது கதை செந்திக்குக் கூட அந்த உரிமையில்லை" என்றார். அதே வேளையில் இரசிகமணியினை சுருமையாக விமர்ச்சித்துள்ளார். அவரின் மகிப்பீட்டினை இங்கு நோக்குவோம்.

1956க்குப் பின்னர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் தனி இலக்கிய சர்வாதிகாரத்துக்கு கதை செந்திநாதன் ஆரம்பத்தில் ஒத்துழைப்பாக இருந்துள்ளார் என குறிப்பிட்டிரு. தனையசின்கம் அவர்கள் மிக மிக அண்மைச் சாலத்தில் தான் அதுவும் பெரிய இலக்கியச் சூழ்நிலை" முற்போக்கு கட்டினர்சுக்கு எதிராக ஒடத் தொடங்கியபோது தான் அதற்குச் கதை தெரிப்பைச் சாட்டுபவராக மாறினார். என்றும் இது தனிப்பட்ட ஒரு கதை செந்திநாதன் மட்டுமல் ஒரு பரம்பரையினையே விளக்குவதாக நின்றது" என்றார். இச் சுவைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கு உரிய இரண்டு முக்கிய பண்புகள் பின்வருமாறு

1. தரமான இலக்கியத்தில் அச்சுறை ஒரு வகைத் தேடல்.
2. ஆனால் அந்த அச்சுறை அல்லது பார்வை ஆழத்தையோ பார்வை வலுவையோ கொண்டிருக்கவில்லை.

மேலும்" கதை செந்திநாதனுக்கு கதை விடயம் எழுத்தாளர் தனையும் அவர்சனது இருப்பிடங்களைப் பற்றிய பட்டியல் எழுதுவது தான் என்றார். சுருக்கமாக கதை செந்திநாதனின் குறைகளை அவரது பரம்பரையினையும் பார்வை ஆழமற்றது⁵ என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேற் சொள்ள விமர்சனத்தில் சனா செந்திநாதனின் இலக்கிய ஆளுமை குறைபாட்டினை சுட்டிச் சாட்டியிருக்கிறாரே தவிர அவரது இலக்கிய

நேர்மையினை ஆர்வச்சினைக் குற்றம் காணவில்லை என்பது
 தெரிவிக்கிறது. இரசனையிலே சினைத்தவர்களால் ஆழமாக
 விமர்சனம் செய்ய முடியாது என்று ஒரு சருத்து நிலவுகின்
 றது. இரசிசமணியின் எழுத்துவச வாழ்வினை நோக்கும்போது
 ஒரு சால சட்டக்கில் இவர் ஒரு இரசிசமணியாக மட்டும்
 நின்று இலச்சியத்தை இரசிசத்தை தெரிவிக்கிறது. ஆனால் எமது
 வினா சமீந் மரபின் பாற்பட்ட விமர்சன நெறியை உருவாச்
 சுவசு சிறுர் எளிபதே. சமசு இலச்சிய வளர்ச்சி என்ற
 னாலே" சிறையின் சிறையில் மேலேச் சேச இலச்சியச்
 சொள்கைக்கும் அளவுகோல்சுக்கும் நமது பாரம்பரிய மதிப்
 பீட்டு முறைசுக்கு மாறானவை என்று நம்பிய நிலையிலே
 நமது இலச்சிய இரசனையும் அந் மதிப்பீடும் நமது மண்ணிலே
 யும் சமீந் நெஞ்சுள்ளும் வேருன்றிய மரபிலே நிர்ண
 யிச்சப்பட்டுள்ளன" ⁶ என்று குறிப்பிட்டமை ஆழ்ந்து நோக்கத் த
 ச்சு. இது அவரது அலான வெண்ச்சில் சிறப்பாக வெளிப்
 பட்டது. அந் அவர் "யாழ்ப்பாணப் பழமை, சமய குழல்,
 பழமையான சுகை சொல்லும் உத்தி என்ற என் தனித்துவத்த
 சினை நான் இமந்துவிடச் சயாரில்லை." ⁷ என்று குறிப்பிட்டார்.
 ஆசவே நாம் தேடி வந்த இந்த தமிழ் மரபு இதுவே என்பது
 என்பது தெரிவிக்கிறது. சிறவாக படலை என்ற நலுக்கு பின்னூ
 எழுதிய சலாநிசி சாலை இளங்கிரையன்" இலச்சியத்தின் பல
 சுகைள்ளும் ச்ச சிறனூடு எழுத வல்லவரான அவர், விமர்
 சனச் சுகையில் முழுமையாசவும் முகன்மையாசவும் ஈடுபட்டு. ⁸
 என்று எழுதியுள்ளார். மேலும் ஓரிடத்தில் ச்ச்ச்ச்சாதாவைப்
 பாரதிச் ச்ச்சின் புதுமைச் சவியாசச் சொள்ளச் சூடாது
 என்று எழுதியுள்ளமை உசாரணம் சாட்டி உண்மைப்ப பேசும்
 இந் ச்ச சிறமைசான் சிறனும்வாளனூச்சுரிய முகல் இலச்சணம்
 என்றார். மேலும் இந் ச்சில் செந்சிநாசன் எழுதிய முற்று சட்டுரை

சுள் ஒப்பியல் ஆய்வு நெறியில் அமைந்துள்ளது எனச் குறிப்பிட்டுள்ளார்" சற்றேறச் குறைய ஒரே கருத்து, பல் வேறு காலங்களில் (அல்லது ஒரே காலத்துப் பல புலவர்களின் கையிலும்) என்னென்ன வடிவங்கள் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை உணர ஒப்பியல் ஆய்வு உதவுகின்றது" ⁹ எனச் சொண்டும் சாலே இளந்திரையன் அவர்கள் செந்திரநாதன் அவர்கள் சிறுவாத படலே என்ற நூலில் வறுமை படர்ந்த புலவரின் அனுபவம், சில சொற்கள் ஆள்வதில் பல புலவர்களுக்கும் ஒருமைப்பாடு, எமனையும் எதிர்த்து நிற்கும் துணிச்சல் என்றும் மூன்று நிலையினை வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன என நிறுவுகின்றார்.

ஆகவே சனச செந்திரநாதன் சிறுவாத படலையை சனியே ஒரு தமிழ் மரபின் ஒரு புதிய விமர்சன முறையை ஆரம்பித்தது மாத்திரமல்லாது ஒரு நவீன விமர்சனராசவும் வெளிப்படுத்துவது தெரிகின்றது.

குறிப்புகள்.

1. சனச செந்திரநாதன்" (1930) முப்பதுக்கு முன் நாவல் அழகவல்லி " மலர்விகை பெப்ரவரி 1977 ப.ப. 30 - 33
2. டொயினிக் ஜீவா " அட...ச் சொந்தா " மலர்விகை டிசெம்பர் 1977 ப. 4
3. சுலா பரமேஸ்வர " ஈழத்து இலக்கியத்திலே இரசிகமணியின் சில குறிப்புகள் " மலர்விகை டிசெம்பர் 1977 ப. 4
4. மு. தனையசிங்கம் " ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி " (சென்னை சிறியா பப்பினிச்சேசன் 1984) ப. 76
5. மேற்படி ப. 79

- 7. சனாச செந்கிநாதன் வெண் சங்கு (யாழ்ப்பாணம் யாழ் இலச்சிய வட்டம் 1967) பக் 111.
- 8. சனாச செந்கிநாதன் கிறவாக படலே பக். 73
- 9. மேற்படி பக். 78.

- 1 - 1 - 1 .
அச்சியாயகும். 5

முடிவுரை

சனாசெந்கிநாதன் தமிழ் மரபை அடிப்படையாகச் சொண்ட ஒரு புதிய விமர்சன முறையினை தொடர்ச்சி வைக்கரா? அவர் ஒரு விமர்சகரா? என்ற இரண்டு சேள்விசகூக்கு விடை காண்பகற்சாகவே இந் நல் எழுசுப்பிட்டது. இவ் விரு சேள்விசகூக்கும் விடை காண வேண்டுமாயின் முதலில் விமர் சனம் பற்றிய மேலே நாட்டுச் சோட்பாடுசனை நாம் செளிவாகச் தெரிந்து வைத்துக் சொள்ளப்படுவதோடு தமிழில் ஒரு விமர்சன மரபு இருந்ததா? என்பதையும் அறிதல் வேண்டும். என்பகற்சாகவே முதல் இரு அச்சியாயக்சனையும் சேர்த்து தோம்.

முற்றுவது அச்சியாயமே இந் நலில் பிரகான பகுதி யாகும். முதல் இரண்டு அச்சியாயக்சனில் சொல்லப்பட்டன வற்றின் அடிப்படையில் நின்று சனாச செந்கிநாதனின் விமர்சன ன்சனை நோச்சில் அவர் சூரம்பத்தில் மேலே நாட்டு விமர்சன அளவுசோலே நிராசரிக்கும் ஒருவராக வெறும் இரசிசராக நல்லவைற்றுகை சொல்பவறாக இருந்தமை தெரிசின்றது. "வீ" என்ற சிறுகதைக்கு வழங்கிய முற்றுகையில் இது 1967ல் என நினைச்சின்றேன். அவர் இரசிசர் என்ற நி

யிலிருந்து மாறி ஒரு விமர்சகர் என்ற சட்டத்துக்கு முதிர்ச்சி யடைந்தமை தெரிவின்றது. அம் முன்னகரயல் பகுதியில் முறையினைப் பயன்படுத்தி எஸ். பொவின் சிறுசகதயை விமர் சித்துள்ள முறை முகன்முதலாக அவரை "சீரியல்" ஆச எடுக்க வேண்டி வைக்கிறது. இந்த அனுகு முறை பின்னர் ஏ. ரி. பொன் னுத்துரையில் "நாட்சம்" என்ற நூலை ஆராய்ந்த போது மேலும் வெளிப்பட்டது. ஆனால் திறவாக படலை எப்பகில் தான் அந்த முதிர்ச்சியில் உச்சம் சட்டம் கென்படுகின்றது. அதில் அவர் ஒரு நவீன விமர்சகராக வெளிப்படுகின்றார். இவ்வாறு சால சட்டங்களை அடிப்படையாக வைத்து (1964க்கு பின்) செந்திநாதனைக் கணிப்பீடு செய்யும் போது எமது பிரதான கேள்வியான தமிழ் மரபு எது - தமிழ் மரபு விமர்சனம் எது - அவரின் புதிய விமர்சன மரபு என்பவற்றுக்கும் விடை கண்டுள்ளேன். எஸ். பொ. அவர்கள் ஓரிடத்தில் சரியாகக் குறிப்பிட்டது போல கனச செந்திநாதன் ஒரு இரசிகமணியும் விமர்சகருமாவார். அவர் உருவாக்கிய புதிய தமிழ் விமர்சன மரபு நண்ப ரோடு உரையாடுவதுபோல கேள்விக்கு மறுமொழி கூறி ஒரு நூலை விமர்சனம் செய்யும் முறைகளும் அத்தியாயம் 5ல் கனச செந்திநாதன் ஒரு விமர்சகரா? என்ற கேள்விக்கான விடையாக அமைகின்றது. இதில் செந்தி நாதனிடம் காணப்பட்ட குறைபாடுகளையும் காட்டியுள் னேன். குறிப்பாக மு. தனையசிங்கம் அவர்களின் கண்டனங் களையும் தந்துள்ளேன். இந்தப் பகுதி ஒரு முடிவுகரையாக அமைகின்றது.

ஆகவே முழுமையாகப் பார்ச்சுமிடத்து கனச செந்திநாதன் 1964க்கும் 1972க்கும் இடைப்பட்ட 8 வருட காலங்களில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. அம் மாற்றம் அவரை இரசிகர் என்ற மட்டச்சிலிருந்து ஒரு தமிழ் மரபில் வந்த விமர்சகராக உயர்ச்சியிருக்கிறது

